ការផ្សាយរបស់ក្រុមការងារ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ដំណាំឆៃថាវ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម និងរដ្ឋបាលជលផល

ឧបត្ថម្ភការបោះពុម្ពដោយៈ ការិយាល័យគាំទ្រគម្រោងគ្រប់គ្រង បរិស្ថានបឹងទន្លេសាប

ផ្នែកទីពីរ (FAO PSO, TSEMP.C2)

២០០៨

ដំណាំឆៃថាវ

I. ស្ថានភាពទូទៅ

ដំណាំស្ពៃមើម ឬ ដំណាំឆៃថាវជាប្រភេទដំណាំបន្លែដែលមានប្រជាប្រិយយ៉ាងខ្លាំង នៅក្នុងការប្រើប្រាស់ជាម្ហូបអាហារប្រចាំថ្ងៃ។ ក្នុងការបរិភោគគេអាចចែកចេញជាពីរប្រភេទគឺ : មើមឆៅ ឬចំអិនដំណាំនេះមានប្រភពកំនើតមកពីប្រទេសចិន គេបានប្រើប្រាស់វាតាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ យើងអាចយកវាទៅកែច្នៃធ្វើជាជ្រក់ ឆៃប៉ូវ ជាដើមក្នុងទំងន់ ១០០ក្រាម ដែលបរិភោគ (មើម) សារធាតុសំខាន់ៗជាច្រើនដូចជា :

បរិភោគ	ថាមពល	ទឹក%	ប្រូតេអ៊ីន	ខ្លាញ់	កាបូអ៊ីដ្រាត	ជាតិសរសៃ	ផេះ
ដើមស្រស់	២៦	៩២.៦	១	0.២	៥.៦	១.៣	0.៦
មើមចំអិន	១៩	៩៤.៥	0.២	0.៤	៤K ៧	00	0.៥
បរិភោគ	Ca mg	P mg	Fe mg	Na mg	K mg	Bo mg	B mg
ដើមស្រស់	៣២	៣៤	១.0	១0	២៤២	0.0៤	២៦
មើមចំអិន	៤0	២.២	0.២	00	00	0.0៣	១៩

II. បច្ចេកទេសដាំដុះ

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការដាំដុះលូតលាស់ ព្រមទាំងទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់មានលក្ខខណ្ឌជាច្រើនដែលតំរូវឱ្យធ្វើការជ្រើសរើសដូចជា :

១_អំពីរដូវកាល: ឆៃថាវជាប្រភេទដំណាំដែលអាច ដុះលូតលាស់មិនប្រកាន់រដូវ គេអាចដាំបានស្ទើរពេញ១ឆ្នាំនៅក្នុងតំបន់ក្តៅ(Tropic)។ ប៉ុន្តែការជ្រើសរើសរដូវវាមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងសត្វល្អិតចង្រៃស៊ីបំផ្លាញព្រមទាំងធ្វើឱ្យទិន្នផលថយចុះ សីតុណ្ហភាពសមស្របបំផុតចន្លោះពី ២0-២៥ °c កាលណាកើនពី ២៥-៣0 °c ការផ្តល់ទឹកបានច្រើនទើបទទួលបានទិន្នផលល្អ។ នៅប្រទេសកម្ពុជាគេអាចដាំដុះ

បានល្អនៅរដូវទឹកសំរកចាប់ពីខែ តុលា ដល់ខែ មករា កាលណាពន្យារពេលរហូតដល់ កុម្ភៈ ឬមិនា តែងទទួលរងនូវការបំផ្លាញពីសត្វល្អិតចង្រៃជាច្រើន ។

២. ការជ្រើសរើសពូជៈ

ដំណាំប្រភេទនេះមិនអាចផលិតពូជនៅក្នុងប្រទេសយើងបានឡើយ ដូចនេះពូជសុទ្ធតែនាំមកពីប្រទេសនានាក្នុងតំបន់អាស៊ី ដែលផលិតដោយក្រុមហ៊ុនជាច្រើន ហើយត្រូវបានពិសោធន៍ វាយតំលៃទៅលើភាពបន្សាំក្នុង លក្ខខណ្ឌប្រទេសកម្ពុជា ភាគច្រើនជាពូជអាយុកាលលូតលាស់ខ្លី (ពូជស្រាល) និងពូជអាយុកាលលូតលាស់មធ្យម (ពូជកណ្តាល) ប៉ុន្តែចំពោះពូជធ្ងន់មិនសមស្របទៅនឹងលក្ខខណ្ឌនៃប្រទេសយើងឡើយ ។ ពូជដែលត្រូវបានណែនាំឱ្យប្រើប្រាស់មាន :

- ពូជ R ៦១៩៧ និងពូជ Kao yuak១៨ មកពីប្រទេសថៃដែល ផលិតដោយក្រុមហ៊ុន East west seed
- ពូជ ៥៥ថ្ងៃ មកពីប្រទេសថៃ ផលិតដោយក្រុមហ៊ុន Chea tai seed សញ្ញាយន្តហោះ
- ពូជ Everst (F1) មកពីប្រទេសជប៉ុន ផលិតដោយក្រុមហ៊ុន Takiiseed
- ពូជ wang jian មកពីចិនហុងកុង ដែលផលិតដោយ Hong kong Field Friend Agriculture Unite Co ហើយកំពុងពេញនិយមទូទាំងប្រទេសកម្ពុជាចាប់ពីឆ្នាំ ២០០១ មក។

- ពូជជាច្រើនប្រភេទទៀត មកពីប្រទេសជប៉ុន ផលិតដោយក្រុមហ៊ុនពីរគឺ Sakata Seed និង Kaneco Seed ដែលអាចដាំដុះបាន ។

៣. ការជ្រើសរើស និងរៀបចំដីៈ

- អំពីប្រភេទដីៈ ឆៃថាវជាប្រភេទដំណាំយកមើម ដែលលូតលាស់នៅក្នុងស្រទាប់ដីប៉ែកខាងលើ ម្យ៉ាងទៀតវាជាប្រភេទដំណាំដែលមានវដ្តជីវិតខ្លីដូចនេះតំរូវការដីដែលមានជីជាតិគ្រប់គ្រាន់ ។ លក្ខខណ្ឌដែលសមស្រប សំរាប់ធ្វើការដាំដុះគឺដីធូរជ្រាបទឹកបានល្អ ស្រទាប់ដាំដុះជ្រៅដុះលើដីខ្សាច់ច្រើនជាងកណ្តៀងជាពិសេស គឺដីល្បាយខ្សាច់ ដីល្បប់មាត់ស្ទឹង ព្រែក ទន្លេ វាមិនអាចដុះលូតលាស់លើប្រភេទដីឥដ្ឋបានឡើយ ប៉ុន្តែវាក៏អាចដុះលូតលាស់ល្អលើដីក្រហមខ្លង់រាបដែរ ។

ជាទូទៅកំរិត PH ៦-៧,៥ មានអំណោយផលល្អបំផុតសំរាប់ការដុះលូតលាស់ និង ទិន្នផលខ្ពស់ ។

- ការរៀបចំដី : ត្រូវរាស់ប្រមូលយកស្មៅ កាកសំណល់ផ្សេងៗចេញពីចំការ ហើយភ្ជួរឱ្យជ្រៅហាលដីឱ្យស្ងួតដើម្បីបន្ថយការដុះស្មៅ និងកត្តាចង្រៃដែលរស់នៅក្នុងដី បន្ទាប់មករាស់បំបែកដីឱ្យល្អិត គៀរដីឱ្យស្មើ ។ ការភ្ជួររាស់ត្រូវធ្វើឱ្យបាន ២-៣ លើក ដើម្បីឱ្យដីមានបន្ទុកខ្យល់គ្រប់គ្រាន់ព្រមទាំងធ្វើឱ្យដីធូរជ្រាបទឹកបានល្អ ហើយត្រូវលើករងឱ្យមានកំពស់ ២៥-៣០សម ទទឹងរង ១០០-១២០សម បន្ទាប់មកយកជីគីមីប្រភេទ ១៥.១៥.១៥ ២០០គក្រ ជីធម្មជាតិ ១៥-១៨ តោន លើផ្ទៃដី ១ ហ.ត បាចលើរង ហើយរាស់លុបគៀរឱ្យស្មើ នឹងអាចដាំបាន ។

៤. របៀបដាំដុះ

ឆៃថាវគេដាំវានឹងគ្រាប់ផ្ទាល់ ដូចនេះមុននឹងយកគ្រាប់ទៅដាំ ត្រូវយកគ្រាប់ពូជនោះដាក់ហាលថ្ងៃឱ្យក្តៅរយៈពេល ១-២ម៉ោង ក្រោយមកដាក់ត្រាំទឹក ៣-៤ម៉ោង នឹងលាងសំអាតគ្រាប់ឱ្យបានច្រើនលើក ព្រមទាំងលាយថ្នាំការពារផ្សិតបន្តិចៗ (១គក្រគ្រាប់= ២ក្រាមថ្នាំ) ។វិធីសាស្ត្រក្នុងការដាំដុះគឺ យកគ្រាប់ពូជទៅដាំលើថ្ទាល ផ្ទាល់ដោយដាក់ក្នុងជំរៅ ២ ស.ម ជាមធ្យមក្នុងមួយគុម្ព ២គ្រាប់ ហើយចន្លោះជួរ នឹងគុម្ព ២០សម X ២០សម ក្រោយពីដាំហើយយកចំបើងស្ងួតទៅពង្រាយគ្របពី លើផ្ទៃរងឱ្យបាន ៧០ទៅ៨០% ដើម្បីការពារសំណើម នឹងភាពហាប់ណែននៃដី ជួយឱ្យឆៃថាវដុះលូតលាស់បានល្អ ប៉ុន្តែក្រោយពីដាំត្រូវស្រោចទឹកឱ្យជោគភ្លាម ។

៥_ការស្រោចស្រព:

ការផ្តល់ទឹកបានគ្រាប់គ្រាន់ និងទៅតាមតំរូវការរបស់វា ធ្វើឱ្យដំណាំដុះលូតលាស់លឿន ប៉ុន្តែសេចក្តីត្រូវការមិនដូចគ្នាទាំងស្រុងនោះឡើយ គឺអាស្រ័យទៅតាមវគ្គលូតលាស់របស់វាដូចតទៅ :

- វគ្គដុះពន្លក: នៅក្នុងវគ្គនេះចាប់តាំងពីដាំរហូតដល់ផ្លែថាវដុះ ១00% វាត្រូវការសំណើមដីថេរ តែមិនជោគជាំខ្លាំង កាលណាដីស្ងួតបណ្តាលឱ្យក្តាំងដី ធ្វើឱ្យដំណុះមិនស្មើគ្នា ព្រមទាំងបាត់បង់ចំនួនដើមច្រើន ដូចនេះគេត្រូវផ្តល់ទឹកព្រឹកល្ងាច តាមវិធីសាស្ត្រជាច្រើនដែលធ្វើទៅបាន ដោយប៉ោត ដោយម៉ាស៊ីនបូមទឹក ។

នៅក្នុងវគ្គនេះ កាលណាសំណើមដីសើមខ្លាំងលើសសេចក្តីត្រូវការ ធ្វើឱ្យកូនដំណាំរលួយឫសទៅវិញ ។

- វគ្គលូតលាស់ស្លឹកពិត: ក្រោយពីដុះពន្លក ១00% រយៈពេល ៧-១0ថ្ងៃ ផ្លែថាវដុះបានស្លឹកពិត ២-៣ សន្លឹក វាត្រូវការទឹកកំរិតមធ្យមប្រហែលគ្នានឹងវគ្គដុះពន្លកដែរ ប៉ុន្តែទាបជាងបន្តិច កាលណាស្រោចទឹកខ្លាំង សំណើមដីខ្ពស់ធ្វើឱ្យគល់កូនផ្លែថាវប្រេះ អាចធ្វើឱ្យយឺតយ៉ាវ វគ្គកំណកំណើតមើម ។

- វគ្គកំណកំណើត និងពង្រីកមើម: ក្រោយពីដាំបានរយៈពេល ១៥-១៨ថ្ងៃ គេសង្កេតឃើញផ្លែថាវចាប់ផ្តើមពង្រីកគល់ប៉ោងបន្តិច១ ពេលនោះវាត្រូវការទឹក និងសារធាតុចិញ្ចឹមកាន់តែកើនឡើង១ រហូតដល់ពេលប្រមូល ផល ដូចនេះត្រូវបង្កើនការស្រោចទឹក ឱ្យខ្លាំងជាងវគ្គនានា អាចធ្វើឱ្យទិន្នផលផ្លែថាវកាន់តែកើនឡើង ។

៦_ការជ្រំជ្រួយដី ដកស្មៅ :

ដើម្បីឱ្យដីធូរ ព្រមទាំងទប់ស្កាត់ការដុះលូតលាស់នូវស្មៅចង្រៃ ហើយនឹងការលូតលាស់ប្រពន្ធ័ឫស តំបូងត្រូវដករំលោះកូនឆៃថាវចេញទុកតែមួយដើមក្នុង១គុម្ព ព្រមទាំងដកស្មៅចេញ ហើយយកកូនចបមុខតូចជ្រុំ ដីឱ្យផុសក្បែរៗគុម្ពពេញផ្ទៃរង ហើយផ្អាកការស្រោចទឹករយៈពេល ១ថ្ងៃ ធ្វើឱ្យដីនោះស្ងួតខ្យល់ចេញចូល បានល្អ រយៈពេលសមស្របក្នុងការជ្រំជ្រួយដី គឺធ្វើឡើងក្រោយពីដាំបានចំនួន ១៥-១៨ថ្ងៃ កាលណាពន្យារពេល ជ្រំជ្រួយដី ទុកឱ្យឆៃថាវពង្រីកមើមកាន់តែធំអាចរំខានដល់ការវិវឌ្ឍន៏នៃប្រពន្ធ័ឫសរបស់វា ធ្វើឱ្យមើមតូចហើយខ្ចី ។ ឆៃថាវជាប្រភេទដំណាំត្រូវការជីជាតិច្រើនប្រភេទព្រមទាំងសារធាតុរ៉ែផ្សេង ៗ

៧_ការដាក់ជីបំប៉ន:

ឆៃថាវជាប្រភេទដំណាំត្រូវការជីជាតិច្រើនប្រភេទព្រមទាំងសារធាតុរ៉ែផ្សេង ៗ

ប៉ុន្តែជាពិសេសគឺសារធាតុអាសូត(N) ផូស្វ័រ(P) ប៉ូតាស្យូម(K) និងកាល់ស្យូម កាល់ស្យូមដូចនេះកាដាក់ជីត្រូវជ្រើសរើសប្រភេទជីណាដែលមានសារធាតុ N.P.K. នឹងកាល់ស្យូមដើម្បីឱ្យមានធាតុកាល់ស្យូមគេច្រើនប្រើលាមកសត្វ ជាពិសេសលាមកមាន់ដាក់មុនដាំលើដី១ ហត ដាក់ចំនួន ៨000 - ១0.000 គក្រក្រៅពីនោះទៀតគេអាចប្រើជីលាមកជ្រូកពុកផុយយូរឆ្នាំក៏បានដែរ។ យោងទៅតាមតំរូវការ និងប្រភេទសារធាតុគេបែងចែកការដាក់ជីបំប៉នចំនួន ៤លើកគឺ :

-បំប៉នលើកទី១: ប្រើជីអ៊ុយរ៉េលាយទឹកស្រោចដោយប្រើចំនួន ២៥-៣0 គក្រលាយទឹក ២0លីត្រ លើ ផ្ទៃដី ១0ម^{2}ហើយស្រោចទឹកលាងតាមក្រោយ ១ហ.ត គេ

ប្រើទំងន់ ២៥-៣០គក្រ រយៈពេល ១០ថ្ងៃក្រោយដាំ។

- បំប៉នលើកទី២: ប្រើជី ១៥ ១៥ ១៥ ចំនួន ២០០ក្រាម លើផ្ទៃដី ១០ម² ១ហ.ត ២០០គក្រ ដាក់ក្រោយជ្រៃជ្រួយដី ១៥-១៨ថ្ងៃក្រោយដាំ វិធីដាក់គឺ តាមចន្លោះគុម្ពហើយជ្រៃដីលុបឱ្យជិត ។

- បំប៉នលើកទី៣: ប្រើជីអ៊ុយរ៉េ ៤០-៥០ក្រាម លាយទឹក២០លីត្រស្រោចឱ្យជោគលើផ្ទៃដី ១០ម² ហើយស្រោចទឹកលាងតាមក្រោយរយៈពេល ២៥-៣០ថ្ងៃក្រោយដាំ។

-បំប៉នលើកទី៤: គេប្រើជីពីរប្រភេទរួមគ្នាក្នុងករណីធ្វើទៅបានគឺជីអ៊ុយរ៉េចំនួន ៣០គក្រ និងជីប៉ូតាស្យូម ៥០គ.ក្រ ដោយបញ្ចូលគ្នាហើយដាក់តាមចន្លោះគុម្ពរយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ ក្រោយពីដាំធ្វើឱ្យឆៃថាវមើមធំហើយ មានគុណភាពល្អ។

III. អំពីសត្វល្អិតចង្រៃ និងការការពារ

ដំណាំឆៃថាវជាធម្មតាត្រូវបានរងការបំផ្លាញពីសត្វល្អិតចង្រៃសំខាន់ៗចំនួន ៤ ប្រភេទគឺ :

១. ដង្កូវយោលទោង: ជាសត្រូវយ៉ាងចំបងវា ស៊ីបំផ្លាញជាលិកាស្លឹកធ្វើឱ្យស្លឹកឆៃថាវលែងលូតលាស់បានហើយបាត់បង់ ១០០%។ នៅប្រទេសកម្ពុជាយើង ការបំផ្លាញច្រើនចាប់ផ្តើមពីចុងខែមករា ដល់ខែឧសភា ក្រៅពីនេះវត្តមានរបស់វាត្រូវថយចុះមកវិញ ។ ដើម្បីការពារ និងកំចាត់ដង្កូវប្រភេទនេះ គេត្រូវសិក្សាអំពីវត្តមានមេចំណាស់របស់វាគឺមេអំបៅ កាលណាមានមេអំបៅហើរ ក្នុងចំការ

ពេលល្ងាចមិនយូរនឹងមានដង្កូវស៊ីបំផ្លាញដូចនេះគេត្រូវទប់ទល់ជាមុនទៅតាមលក្ខណៈដែលអាចធ្វើទៅ បានជាពិសេសគឺវិធានការគីមី ។

២. ដង្កូវស៊ីរូងកំពូល: វាមានរាងតូចៗ ប្រហែលនឹងដង្កូវយោលទោងដែរតែមានមាឌធំហើយវែងជាងពណ៌ប្រផេះ មានរោមបន្តិច ៗ វាស៊ីស្លឹកដោយពុំបន្សល់ទុកនូវភ្នាសដូចដង្កូវយោលទោងឡើយព្រមទាំងលក្ខណៈជាហ្វូងផ្តុំនៅនឹងត្រួយ ។

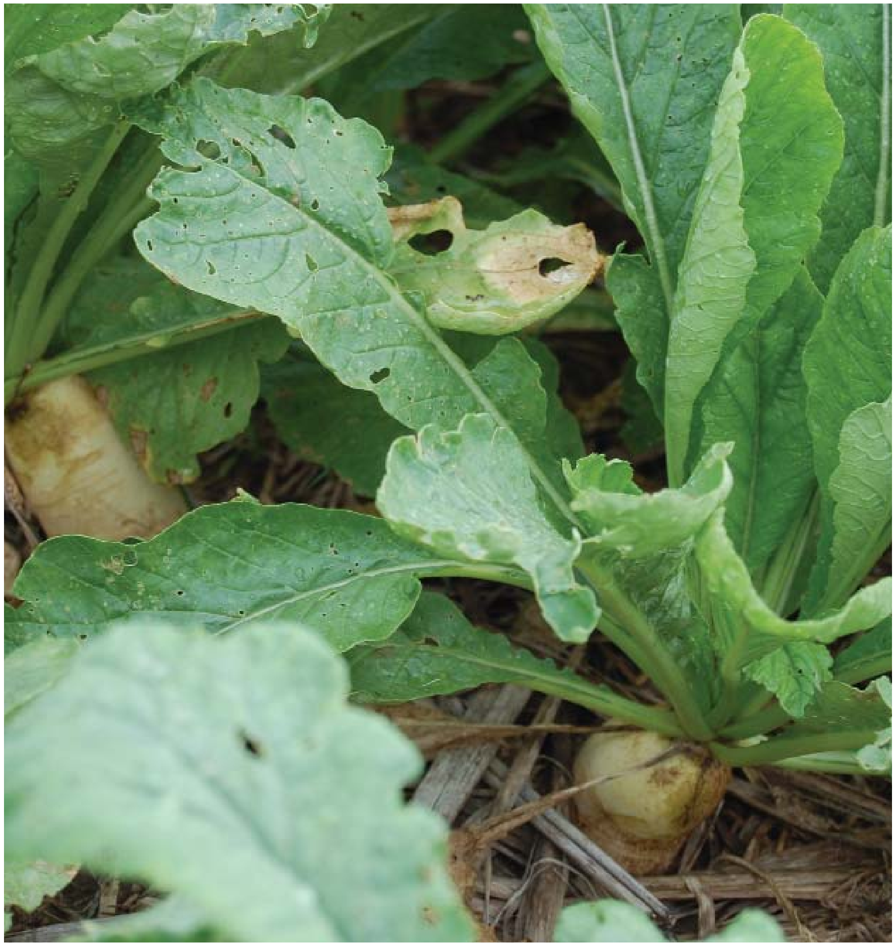

៣. ដង្កូវកាត់ដើម: ដង្កូវមានមាឌធំវែង៧ពណ៌ខ្មៅច្រើន ជ្រកពួននៅក្នុងចំការដំណាំ មេអំបៅរបស់វាពងដាក់លើស្មៅ ឬដីមុនពេលដាំដំណាំ ក្រោយពីដំណាំដុះក្នុងដំណាក់កាលកូនសំណាប វាចាប់ផ្តើមញាស់ ហើយកាត់ស៊ីជាចំណីអាហាររបស់វានៅពេលយប់ វាធ្វើឱ្យបាត់បង់ចំនួនដើមច្រើនក្នុងចំការដាំដុះ ។

៤. សត្វទាគូ: វាជាសត្វល្អិតចង្រៃយ៉ាងខ្លាំងព្រោះ ក្នុង១វដ្ត ជីវិតរបស់វាចាប់ពីកូនញាស់ដល់មេចំណាស់ត្រូវស៊ីបំផ្លាញដំណាំជាប្រចាំដូចជា:

- **ដំណាក់កាលកូនញាស់:** មេចំណាស់ពងដាក់លើថ្នាលក្បែរគល់ដំណាំក្រោយពីវាញាស់ទៅជាកូនដង្កូវ តែងតែស៊ីបំផ្លាញឫស នឹងមើមឆៃថាវ ដែលកសិករយើងហៅថា កណ្ដៀរដីស៊ីធ្វើឱ្យដំណាំស្រពោន បន្ថយការលូតលាស់ដើមត្រូវខូចខាតយ៉ាងខ្លាំង ជាពិសេសនៅរដូវក្ដៅ ។

- **ដំណាក់កាលពេញវ័យ:** មេចំណាស់តូចៗ មានស្លាបរឹងប៉ុន៧ជើងធូបរស់លក្ខណ:ជាក្រុមៗ លោតដោយផ្ទាត់ជើងរបស់វា សត្វនេះស៊ីទំលុះស្លឹកធ្វើឱ្យស្លឹករទុះៗដូចស្នែ្យ ស្លឹកក្រិនលែងលូតលាស់ អាចធ្វើឱ្យបាត់បង់ទិន្នផលយ៉ាងច្រើនក្នុង១ឆ្នាំៗ ការបំផ្លាញខ្លាំងចាប់ពី ខែ កុម្ភ: ដល់ខែ មេសា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។

ដើម្បីការពារ នឹងកំចាត់ដង្កូវប្រភេទនេះគេត្រូវអនុវត្តវិធានការយ៉ាងច្រើនដូចជា :

- ការផ្លាស់ប្ដូរដី :ក្រោយពីប្រមូលផលឆៃថាវហើយ ត្រូវបាចថ្នាំប្រភេទ Furadan ក្នុងកំរិត ១០-១៥គ.ក្រ /ហ.ត ហើយភ្ជួរលុប ។

- ការជ្រើសរើសរដូវ: រដូវមានទំនាក់ទំនងគ្នាជានិច្ចទៅនឹងការកកើតនៃកត្តាចង្រៃ ព្រោះវាតែងពង្រីកពូជពង្សរបស់វានៅរដូវក្ដៅ ហើយដំណាំមិនទាមទារនូវសីតុណ្ហភាពក្ដៅខ្លាំងឡើយ ។

- ការធ្វើអនាម័យចំការ: សំអាតស្មៅទាំងក្នុងនិងជុំវិញចំការឱ្យបានស្អាត ព្រោះវាជាជំរករបស់ភ្នាក់ងារចង្រៃគ្រប់ប្រភេទ ។

- ការអនុវត្តន៏វិធានការគីមី : ក្នុងករណីមានដង្កូវ ៤ប្រភេទខាងលើគេប្រើប្រាស់ថ្នាំគីមីពុលកសិកម្មក្នុងការកំចាត់ ដូចជាយកមកលាយទឹកបាញ់ ឬបាចទៅក្នុងថ្នាលពេលសត្វល្អិតស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលកូនញាស់ទើបមានប្រសិទ្ធិភាពល្អ ។

IV. ការប្រមូលផល

ការប្រមូលផលត្រូវគិតអំពីវដ្តជីវិតរបស់វា ព្រមទាំងតំរូវការទីផ្សារ កាលណាដកមើមឆៃថាវមិនទាន់គ្រប់អាយុកាលត្រឹមត្រូវធ្វើឱ្យបាត់បង់ទិន្នផលព្រមទាំងមិនអាចរក្សាទុកបានយូរផងដែរ ព្រោះវាខ្ចីពេក ប៉ុន្តែ បើកាលណាពន្យាពេលដកធ្វើឱ្យមើមឆៃថាវចាស់ស្លោតក៏អាចបាត់បង់ទិន្នផល និង គុណភាពដែរ ។ ដូចនេះដើម្បីប្រមូលផលទៅតាមស្តង់ដារគឺ គេពិនិត្យមើលទៅលើពណ៌នៃស្លឹកវាប្រែពណ៌បៃតងខ្ចីទៅបៃតងចាស់ កំពូលត្រួយ របស់វាលែងលូតលាស់ ដើមប្រែពណ៌ពីសខ្ចីទៅសប្រផេះ ហើយរលោងគ្មានជាប់ឫសពេលដកនោះ ជាដំណាក់កាលត្រូវប្រមូលផល ។

របៀបប្រមូលផលគឺ ដកយកមើមឆៃថាវដាក់តំរៀបនៅនឹងចំការ ក្រោយមកកាត់ស្លឹកចេញ ហើយជញ្ជូន ទៅកាន់ទីត្រជាក់ មិនត្រូវដាក់ហាលថ្ងៃឡើយ ។ កាលណាគេបញ្ជូនទៅកាន់ទីផ្សារជិតៗ ត្រូវលាងទឹកសំអាតមើមជាមុនសិន ប៉ុន្តែក្នុងករណីត្រូវដឹកទៅកាន់តំបន់ឆ្ងាយៗ មិនត្រូវលាងទឹកឡើយព្រោះអាចបណ្តាលឱ្យជាំរលាត់សំបក ទុកមិនបានយូរ ។ ប៉ុន្តែដោយឡែកសំរាប់ការដឹកជញ្ជូន ឬការរក្សាទុកក្នុងប្រពន្ធ័បន្ទប់ត្រជាក់គេត្រូវលាងទឹកសំអាតឱ្យស្អាតជាមុន បន្ទាប់មកដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកន្ត្រកផ្លាស្ទិក តាមលំដាប់លំដោយកន្ត្រកនោះមានរន្ធអាច ជ្រាបចំហាយត្រជាក់ចូលទៅក្នុងបាន ហើយយកទៅរក្សាទុករយៈពេល ៤០ម៉ោង ហើយបញ្ចុះសីតុណ្ហភាពឱ្យ ក្រោមសូន្យអង្សារបួនលេខ (-4 oc) ដើម្បីសំលាប់ពួកមីក្រូសរីរាង្គ និងបាក់តេរីផ្សេងៗ ដែលបណ្តាលឱ្យឆៃថាវរលួយ ។ ជាធម្មតាទិន្នផលជាមធ្យមទៅតាមប្រភេទពូជ និងរដូវកាលដាំដុះ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើងអាចទទួលបានពី ២៨-៣២ តោន/ហ.ត ។